

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Milana Podhrázkého, soudkyně Jiřiny Chmelové a soudce Davida Hipšra v právní věci žalobce: **B. V.**, proti žalovanému: **Úřad vlády České republiky**, se sídlem nábřeží Edvarda Beneše 128/4, Praha 1, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 27. 5. 2025, č. j. 15 A 115/2024-28,

t a k t o :

I. Řízení se zastavuje.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Podanou kasační stížností žalobce (dále „stěžovatel“) brojil proti v záhlaví uvedenému usnesení Městského soudu v Praze (dále „městský soud“), kterým městský soud zastavil řízení o jeho žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 11. 2024, č. j. 65299-2024-UVCR. Stěžovatel totiž ani po výzvě soudu nezaplatil soudní poplatek. Současně s podáním kasační stížnosti stěžovatel požádal o osvobození od soudních poplatků a navrhl, aby mu Nejvyšší správní soud ustanovil zástupce.

[2] Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 8. 7. 2025, č. j. 7 As 128/2025-8, rozhodl o žádosti o osvobození od soudních poplatků a návrhu na ustanovení zástupce tak, že je zamítl, neboť konstatoval, že kasační stížnost je zjevně bezúspěšným návrhem podle § 36 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále „s. ř. s.“), a stěžovatel tak nemůže splnit podmínky, které s. ř. s. stanoví pro osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce. V tomto usnesení Nejvyšší správní soud rovněž stěžovatele vyzval, aby ve lhůtě do 15 dnů ode dne jeho doručení zaplatil soudní poplatek za kasační stížnost a ve stejné lhůtě předložil plnou moc udělenou advokátovi v řízení o kasační stížnosti nebo doklad o jeho vlastním vysokoškolském právnickém vzdělání. Soud zároveň poučil stěžovatele, že v případě nezaplacení soudního poplatku ve stanovené lhůtě řízení zastaví, resp. v případě, že stěžovatel nedoloží, že je právně zastoupen, kasační stížnost odmítne.

[3] Usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 14. 7. 2025. Lhůta k zaplacení soudního poplatku a k doložení právního zastoupení marně uplynula dne 29. 7. 2025.

[4] Stěžovatel na usnesení reagoval toliko přípisem ze dne 15. 7. 2025. V něm zmínil, že doložil městskému soudu své měsíční příjmy a výdaje, a že postup soudu je na politickou objednávku. Rovněž odkázal na § 9 odst. 4 písm. c) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, avšak bez jakékoli další konkretizace (pouze zmínil, že na zaplacení nemá prostředky). Dále obecně uvedl, že namítá podjatost městského soudu a také Nejvyššího správního soudu, a to „s ohledem na podvod“ v č. j. 32 C 141/15 a v č. j. 7 As 40/2024.

[5] Podle § 47 písm. c) s. ř. s. soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon. Poplatková povinnost vzniká podáním kasační stížnosti [§ 4 odst. 1 písm. d) zákona o soudních poplatcích]. Nebyl-li poplatek při podání kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí; po marném uplynutí lhůty soud řízení zastaví (§ 9 odst. 1 téhož zákona).

[6] Protože stěžovatel soudní poplatek ani přes výzvu soudu ve stanovené lhůtě nezaplatil, soud řízení o kasační stížnosti zastavil [§ 47 písm. c) ve spojení s § 120 s. ř. s.].

[7] Pokud jde o přípis ze dne 15. 7. 2025, Nejvyšší správní soud nepřehlédl, že v něm stěžovatel odkazoval na § 9 odst. 4 písm. c) zákona o soudních poplatcích, podle něhož pro nezaplacení poplatku soud řízení nezastaví, je-li nebezpečí z prodlení, v jehož důsledku by poplatník mohla vzniknout újma, a poplatník ve lhůtě určené soudem ve výzvě sdělí soudu okolnosti, které toto nebezpečí osvědčují, a doloží, že bez své viny nemohl poplatek dosud zaplatit. K tomuto ustanovení Nejvyšší správní soud odkazuje na svou konstantní judikaturu (např. usnesení NSS ze dne 22. 3. 2024, č. j. 8 As 32/2024-18, ze dne 21. 3. 2024, č. j. 10 As 33/2024-20, či ze dne 20. 3. 2024, č. j. 2 As 42/2024-14), podle níž žádosti o nezastavení řízení podle tohoto ustanovení nelze vyhovět, netvrdí-li účastník konkrétní okolnosti, které by osvědčovaly nebezpečí z prodlení, a ani nedoloží-li, že bez své viny nemohl poplatek dosud zaplatit. Označené ustanovení nemíří na situace, ve kterých poplatník tvrdí, že není schopen soudní poplatek uhradit z důvodu svých nepříznivých majetkových poměrů a o jeho žádosti o osvobození od soudního poplatku již bylo pravomocně rozhodnuto tak, že se mu osvobození nepřiznává (srov. též usnesení Nejvyššího soudu ze dne 1. 7. 2015, sp. zn. 32 Cdo 76/2015, či ze dne 14. 6. 2017, sp. zn. 25 Cdo 2185/2017). Nutnost vyhovění žádosti nemůže vyvolat ani zcela obecné tvrzení o údajné politické objednávce (srov. usnesení NSS ze dne 20. 3. 2024, č. j. 2 As 42/2024-14, bod 4). Podmínky pro postup podle § 9 odst. 4 písm. c) zákona o soudních poplatcích proto v dané věci nebyly splněny (obdobně usnesení NSS ze dne 6. 5. 2024, č. j. 7 As 44/2024-24).

[8] Ve vztahu k namítané podjatosti Nejvyšší správní soud předně uvádí, že stěžovateli dne 27. 6. 2025 doručil informaci o složení senátu společně s poučením o možnosti namítat podjatost ve lhůtě do jednoho týdne. Lhůta pro námitku podjatosti tak uplynula dne 4. 7. 2025. V této lhůtě stěžovatel námitku podjatosti neuplatnil. Pokud pak stěžovatel odvozuje podjatost soudu až z obsahu usnesení NSS ze dne 8. 7. 2025, č. j. 7 As 128/2025-8, jímž soud v nynějším řízení zamítl jeho procesní návrhy, podle právní úpravy a konstantní judikatury důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech (viz větu poslední § 8

pokračování

odst. 1 s. ř. s. a usnesení NSS ze dne 26. 9. 2019, č. j. Nao 166/2019-28, ze dne 19. 11. 2019, č. j. Nao 206/2019-56, ze dne 28. 11. 2019, č. j. Nao 201/2019-39, či ze dne 30. 1. 2020, č. j. Nao 235/2019-41). Stěžovatel navíc k této námitce neuvedl nic konkrétního – netvrdí tedy konkrétní skutečnosti, které by zavdávaly pochybnost o nepodjatosti soudců. Není tedy zřejmé, v čem má spočívat onen „podvod“ v řízeních pod uvedenými spisovými značkami (srov. § 8 odst. 5 s. ř. s.). Soud tak k této námitce nemohl přihlédnout. Nejvyšší správní soud totiž není oprávněn ani povinen za stěžovatele domýšlet jeho skutková a právní tvrzení (viz např. usnesení NSS ze dne 20. 2. 2025, č. j. 7 As 322/2024 - 16, bod 9).

[9] Dále lze doplnit, že Nejvyššímu správnímu soudu je známo, že obdobné námitky podjatosti vůči soudům (popř. jednotlivým soudcům) stěžovatel vznáší opakovaně. Nejvyšší správní soud v tomto postupu spatřuje zneužití práva, které nepožívá právní ochrany (obdobně též např. usnesení NSS ze dne 11. 10. 2024, č. j. 5 As 227/2024-12, a tam citovaná judikatura, srov. též usnesení Ústavního soudu ze dne 23. 10. 2018, sp. zn. II.ÚS 3209/18). Nejvyšší správní soud tak nepředkládal námitku podjatosti k rozhodnutí jinému senátu tohoto soudu dle § 8 odst. 5 s. ř. s.

[10] Pro úplnost Nejvyšší správní soud dodává, že stěžovatel ve stanovené lhůtě nedoložil ani splnění podmínky povinného zastoupení. Přesto nebylo namístě kasační stížnost z tohoto důvodu odmítnout, neboť zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku má přednost před jinými procesními postupy (srov. usnesení NSS ze dne 23. 8. 2017, č. j. 3 As 129/2017-35, či ze dne 17. 6. 2025, č. j. 5 As 89/2025 - 12).

[11] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 a § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků řízení o kasační stížnosti nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 31. července 2025

Milan Podhrázký
předseda senátu